

Eljött immár Szent Istvánnak

Szent István király

Parlando

El- jött immár Szent Istvánnak tisz- te - len - dő ün - ne - pe,
il - lik pe - dig a vi - lág - nak minden nap tisz - tel - ni - e,
min - de - nek nagy ví - gan áld - ják, kik az Is - ten ö - rö - két
és a szentek tár - sa - sá - gát ó - ál - ta - la megnye - rék.

2. E szent első prédikátor, magyarok közt tanító,
lett az Isten hagyásából törvényeket oktató,
két talentumért cserébe kétszer kettőt forgatott,
hoz Urának öt helyébe kétszer öt talentumot.
3. Királyok királyságának a halállal vége jár,
országulásuk bevégezvén fölségük is oda már,
ám e nagy szent hatalmának a halál nem szab határt,
fönn az égben nyer magának múlhatatlan glóriát.
4. Már mióta üdvösségünk és Urunk egekbe szállt,
s onnan elküldötte nekünk Szentlélek ajándokát,
szétszéledtek a világra ama tizenkét nagyok,
az emberek váltságára hintegetni a magot.

(UTOLSÓ KÉT SOR ISMÉTELVE:)

Minden földeket bejárt az apotostolok szózata,
és az Ige elhatolt a föld végső határirra.

5. Örvendett már Mesterének minden földi tartomány,
és az Úrhoz hálaének zengedezett ajakán,
csak Pannóniának népe nem talált még segítőt,
s ült a tévelyek ködében, mint szegény hajótörött.

(UTOLSÓ KÉT SOR ISMÉTELVE:)

Míg az igaz hit vallása a világon egyre nőtt,
s tiszta szívvel új, új hívek születtek az Úr előtt.

6. Ám a népnek, mely a tévely és halál csábját nyögé,
És oly céda szenvedéllyel járta a vakság ködét,
azért jött csak oly sokára az üdvösség hirdető,
hogy ha sorját így kivárja, annál jobbat nyerjen ő.

(UTOLSÓ KÉT SOR ISMÉTELVE:)

Minél később jó az óra, hogy hozzájuk küldetik,
annál különb lesz a Doktor, akit Isten ad neki.

7. Mondja bizony minden ember: boldog vagy, Pannónia,
zengjen ajkad, szóljon vígan most az Isten himnusza!
Mert nem a köznép sorából küldött Isten nevelőt:
királyod lett prédikátor, apostolod, magvetőd!

8. Vad volt a magyar s hitetlen, Attila király alatt,
s mint zsarnok szokás, kegyetlen dúlta az országokat,
ám Istvánnak idejében hitből új világ terem,
s a kegyetlenség helyében úrrá lesz a kegyelem.

9. Mert az Úr az egykor árva, elhagyott Hungáriát,
ahol addig prédikálva még apostol egy se járt,
a keresztség kegyelmére e szent által hívta ki,
és meghívta örökére, adván égi hont neki.